

Irodalom

– összeállította: Petőcz András –

FILIP TAMÁS

Az Auster-kötet 13. oldalához

A szíved felé álmodom magam,
ám megtorpantam, és csak
az árnyék fut tovább belőlem, s míg
léptei felverik a port, engem
letaglóz a nap, és ájultan visznek
ólombörtönömbé vissza, hogy
gonosz páráival fojtogasson.

Nem jön semmi hír, honnan
tudhatnám, hogy a királyság fél
oldalára lebénult. Lefektetik egy
hűvös szobában, súlyos függönyök
mögött, keserű főzetet diktálnak belé.

Sokáig tart, míg végre meghal,
addig zavartalanul működik a
Templom és a Kínzókamra.
Elhadart imák és lassú átkok
televényéből talán valami kisarjad?

Mint, aki túl mohón bont föl egy
gondosan lezárt csomagot, egyre
mélyebbre jutok önmagamba. Azt
még hallom, hogy gyereket akar tőlem
egy ördögtől megszállt öregasszony.

Mindketten elkéstemek – ropogja a tűz,
egy végleg hamuvá omló nyelven.
Szempillantásnyi az enyhület, mikor
egy apró szellő megzavarja a máglyát.
De én gyorsabban szeretnék égni! Na-
palmolive-ot kenjetez izzó csontjaimra!